

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga ovo pokvari“ Nar. Pečl.

Predplata s poštarinom stoji 2 f., a seljake samo 1 f. za cijelu godinu. Razmierno 1 f., a seljake 50 nč. za pol godinu. Izvra Carerine više poštarina. Svaki pojedini broj stoji 6 nč. Novi se šalju kroz postarsku Naznačnicu. Ime, prezime i najbližu Poštu valja jasno označiti. Gdje ima više predbrojnika, mogu sdogovorom svi predplatiti kroz jednu Naznačnicu, a i List dobivati pod jednim jednim otkom. Kuma List nedodje na vrijeme, neka to javi odpravnstvu u otvorenu pismu, za koje se neplaća nikakva poštarina, napisar izvans Reklamacija. Tko List prima i drži, ako je poston, ka i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIŠTVO I ODPRAVNIŠTVO

nalaz se

Via S. Francesco N. 4, I. piano.

Pisma se šalju platjene poštarine. Vjesti, dopisi i draži spisi štampaju se ili u cijelosti ili u izvadku, natime prama stojoj třednosti i smiru oroga Lista. Nepodpisanu se dopisi neupotrebljuju. Osobna napadajuja i čisto sukromne stvari nenalaze mjesta u ovom Listu. Priobčena se pisma tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglasi od 5 redakah stoje 60 nč., a svaki redak savišo 5 novčičah; il u slučaju oporovanja po što se pogode oglašnik i odpravnštvu. Dopisi se nevrtačaju. Uredništvo i odpravnštvu, osim izvanrednih slučajevah, nepisaju s nikim drugičje, nego putem svoje Listarnice.

Pogled po svijetu.

U Trstu 15. veljače 1877.

Kod nas u Austriji su stvari tako sarena, da nemogu biti sarenije. Magjari na priliku hoće, da svu vlast k sebi pritegnu, Niemei se tomu olinlju, a Slaveni s kraja gledaju, što ta dvojica rade, dok država gine i propada. To je naša nutarnja politika. Onda, Magjari drže za Turke, Niemei za Pruse, a Slaveni za uboge Kršćane. To je naša vanjska politika.

Niemei nemare ni za naš domaći razyitak, samo da ugođe Prusiji, kamo škilje, kao Zidovi iz Egipta u Zemlju Obćeanu. Tako nisu onomadne mislili dozvoliti ni malen strošak za svjetsku izložbu, što se ima dojduee godine otvoriti u Parizu, jer neće ni Prusija na tju. Magjari pako bi se sutra pobili sa svim svijetom, pa makar upropastili i sebe i državu, samo da obustave, kad bi to bilo ikad moguće, razvitak slavenskog plemena, od kojeg se toli boje, da pravo neznaš, bi li jih pomilovao, il jim se smijao. Ta jih strah neće minuli, dokle se god nerieši iztočno pitanje il ovako il onako. to jest, dokle god nevide, da su il sasvim propali, il da su barem za nekoje vrijeme osigurali svoj kukavni obstanak.

Pa dotle će i u državi rogoboriti, kao što su ovih danah, gdje je magjarsko ministarstvo izjavilo Caru, da odstuplja, jer da nije uspielo dogovoriti se s našom vladom gledo Banke, u kojoj Magjari naziru još jedini spas svojemu poremećenomu novčanomu stanju. Ali s druge strane vide i naš, kakvi su Magjari gospodari, da bi uprastili i sebe i nas, pa odtud taj vjekoviti daj-nedaj. Car bio i pristao na taj odstup, ali ono nije se našao nitko, da u ovih okolnostih uzme u ruke državno kornilo, pak se ministar Tisza opet dogovara s našimi ministri te mlati praznu slamu, nebi li što izmlatio. A čuje se, da možebit i hoće nešto, jer da su i naši ministri nešto popustljiviji odkad se raznio glas, da bi u Ugarskoj mogla lahko prihvatiti državne uzde tako zvana konservativna stranaka, pak da bi se onda i naše ministarstvo sa temelja uzljaljalo. Jedna ruka pere drugu, a obredvje obraz.

U Českoj su opet nadvladali narodnjaci, te tako, neznamo već po koliki put, odgovorili Niemeu, da se česka kraljevina nepokorava nikomu, nego svojemu pravu. Balušinski sabor bio iznenada odgodljen, a vele da za to, što je kanio poslati Caru opravdieu,

te u njoj naglasiti sdruženje s Hrvatskom i poboljšanje stanja Kršćanah u susjednoj Turskoj, što su dakako stvari, kojih nećuju radi ni u Beču ni u Pešti. Izbor glasovitoga tamo odpravnika Ljubise nije bio ovjerovljen.

U Turskoj po turski! Mitad-Paša, početik turskog ustava, morade prvi okusiti trpkomu voće, jer je tobože na temelju nekog paragrafa toga ustava bio prognan iz Turske, pak se sad potuca po Zapadu. Vele, da su krivi njegovu prognanstvu stari Turci, kojim su Mitadove novotarije bile vazda trn u peti, dokle nisu evo izvadili i trn i njega. I tako se eto razplinula turska ustavnost, akoprem se iz Carigrada poručuje, ako je Mitad i pao, da ustav ipak obstoji. Nitko nemože ni slutiti, što cemo još iz Carigrada čuti, ako Ruska neiztriebi ono gnjezdo najgadnije lahkomunosti i pokvarenosti, što se je ikad naslala okò trula i klimajuća prestola, kao što je evo turski. A hoće li to Rusija?

Hoće, to je naše tvrdo osvjedočenje, samo što čeka dokle je prozujio Iztokom prvi proljetni vjetar, a to doba nije daleko. Dotle pako gleda zabaviti nekako svoje prijatelje i neprijatelje, pak se eno Srbija i Crna Gora na njezin mig kao da mire s Turskom, a Goreakov piše diplomatske Note na evropejske velevlasti, da tobože vidi, što i kako one misle poslije ojalovljele carigradske konferencije koja je Ruskoj dobrohno ruke razvezala, ako ju je prividno donekle i ošinula.

Sad te velevlasti da se dogovaraju, što da odgovore na to rusko pitanje. Engleska da predlaže, neka se pismeno neodgovori ništa nego ustmena, i to suglasno na jedan te isti način. Vidi se, da Engleska il nije sigurna o tom suglasju, il da neće da se zaplete pismenim odgovorom. U engleskom parlamentu, što se otkora otvorio, diglo se više glasovah za Kešćane, a proti Turskoj, pak je možda i to, što drži englesku vladu, da neizadje na svjetlo narocitom izvjavom. Reč bi, da ima i tamo ljudih, koji sude, ako se Engleska u Indiji nemisli i na dalje bojati Muhamedovih sljedbenikah, da bi bilo najpametnije prigustiti im poglavicu u Carigradu, kad pade naše glava, da se i udi okoće na tom gijilom tielu.

Ruski general Ignjatijev, vraćajući se iz Carigrada u domovinu, prošao je kroz Beč te se tu razgovarao sa nekotimi državnicim to stannim to domaćim, a bio je priat i od našega Cara. Vele, da se osvjedočio, da u slučajju rata neće Austrija bit ni za Rusiju ni proti Rusiji, nego da će mirno gledati, što se na Izloku dogadja. Mi mislimo,

da neće tako biti, nego da će Austrija dogovorno s Rusijom osvojiti Bosnu i Hercegovinu. U ostalom svijetu sve po staru.

Odgovor

Ministra bogostovja i nastavo Dra. Stremayera na Vitezičov upit.

„Gospodin zastupnik Dr. Vitezič spomenuo je u najnovijoj proračunskoj razpravi interpelanciju, koju su učinili u jednoj prijašnjih sjednicah on i njegovi drugovi radi slavenskih skolah u Istri i na kvarnerskih Otocih.

Čast mi je u ime vlade na tu interpelanciju odgovoriti:

Pitanje I. Je li ministar nastave voljan pripoznati kao valjane svjedočbe onih mladićah iz Istre i kvarnerskih Otokah, koji su svoje nauke na gimnazijah sa hrvatskim nastavnim jezikom i imenito na gimnaziji riečkoj svršili i tu svjedočbu zrelosti zadobih, ili koju imaju zadobiti, dok bude postojao sadašnji skolski red?

Odgovor: Izpit zrelosti nije obični gimnazialni izpit, on ima biljeg državnoga izpita i na-nj naključuju se znameniti uslovi, radi toga mora se sa svimi svjedočbami zrelosti, koje podanici austrijski u drugih zemljah zadobiju, jednako postupati, i nije ministarstvu dopušćeno odlučivati, da li se one priznaju u prilog inozemskih zavodah. S toga nisam u stanju svjedočbe zrelosti gimnazije riečke ili koje druge sa hrvatskim nastavnim jezikom naprosto za valjane pripoznati.

Pitanje II. Koje naredbe i sredstva misli ministar nastave upotrebiti, da se zadovolji pravu izobraženja u svojem jeziku u javnih učevnih zavodih velikoj većini živućih Slavvenah u Istri i na kvarnerskih Otocih usljed §. 19. drž. temelj. zak. od 21. prosinca 1867 br. 142 drž. zakona?

Odgovor: Svakomu plemenu je već sada u pučkih skolah posvema zadovoljena i pravu, da si brani i njeguje svoju narodnost i jezik. U viših skolah nemože se to oživotvoriti radi pomanjkanja učiteljah i knjigah. Tomu pismoci pobražula se je vlada obilnim i anngobrojnim stipendij za učiteljske pripravnike, i preduzete mjere, da se zadobije knjigah, mnogu nekako, al ne dostatan uspjeh. Usljed toga nastaje privremeno ništa drugo nego da se ostane pri kursih (i da se u njima veće podpomoć), koj obitno i stari školski učitelji skolah za njegu pokraj. i jezika.

nik u Beču u g. prinos f. 5, Franjo Mandić medicinar u Pragu u g. prinos f. 1, Anton Spinčić župnik u glavnicu f. 4 u g. prinos f. 1, Vicko Spinčić u g. prinos f. 1, Franjo Volčić pom. kapetan u g. prinos f. 1, Albert Smeđić u g. prinos f. 1, Ivan Deskovčić crkv. posluž. u g. prinos f. 1 svi u Mošćenicah. Vinko Zamlić kapelan u Opatiji u g. prinos f. 1, Jakov Ladavac kapelan u Berseču u g. prinos f. 1, Ivan Vranić kapelan u Krkaveah u g. prinos f. 1, Josip Janč kapelan u Rukavcu u g. prinos f. 2, Ivan Košak trgovac na Rieci, u glavnicu f. 5 u g. prinos f. 1, Antun Petris u Vrbniku u g. prinos f. 1, M. Brechler u g. prinos nvč. 30, Luka Turato u g. prinos nvč. 30, Niko Kumbatović u g. prinos nvč. 30, N. Antončić u g. prinos nvč. 30, svi u Omišlju. Valerian Zavičić u Zagrebu u g. prinos f. 1, Antun Stihović u g. prinos f. 1, Josip Lovrinić u g. prinos nvč. 30, Mate Česić u g. prinos nvč. 30, svi u Linduru. Ivan Ivić kapelan u Tinjauu u g. prinos f. 1.50 nvč., Franjo Vala, u g. prinos nvč. 50, Ivan Rabar filosof u g. prinos f. 1, Sk. Lochmer u g. prinos f. 1, Eug. Sladović u g. prinos f. 1, Iv. Karabatić u g. prinos f. 1, Drag. Vipavec u g. prinos f. 1, Nik. Fabijanić u g. prinos f. 1, Perić filosof u g. prinos f. 2, Krater u g. prinos f. 1, Iv. Bencan medic. u g. prinos f. 1, And. Stanger medic. u g. prinos f. 2, Mato Laginja pravnik u glavnicu f. 1 u g. prinos f. 1, svi u Gradcu. Ant. Korlović filosof u Sv. Ivanu u g. prinos f. 1, Iv. Ev. Obalo župnik u Kozljaku u g. prinos f. 1, Ant. Kirinić svećenik u g. prinos f. 1, Ant. Malesić svećenik u g. prinos f. 1, Iv. Justinić svećenik u g. prinos f. 1, Iv. Radić svećenik u g. prinos f. 1, Iv. Variola svećenik u g. prinos f. 1, Miko Uravić kmet u glavnicu f. 1 u g. prinos nvč. 30, svi u Dobrinju. Jos. Lazarić pomor. kapetan u Mošćenicah u g. prinos f. 1, Rajm. Jelušić duh. pomoćnik u Pičnu u glavnicu f. 1 u g. prinos f. 1, Petar Marković filosof u g. prinos f. 1, Franjo Sollar pravni u g. prinos f. 1, Devčić Jos. concip. u g. prinos f. 1, Juro Arnold filosof. f. 1, Juro Jakčin pravni u g. prinos f. 1, svi u Zagrebu. Petar Dorčić župnik u glavnicu f. 5.40 nvč. u g. prinos f. 3, Petar Čubranić svećenik u g. prinos f. 1, Marko Mrakovčić svećenik u glavnicu f. 1 u g. prinos f. 1, Mih. Mihalić u g. prinos f. 1, Marko Hero Frnov u g. prinos f. 1, Pet. Mih. Bonetadić u g. prinos f. 1, Franjo Dorčić p. Petra u g. prinos f. 1, Nik. Barbalić u g. prinos nvč. 30, Dinko Seršić u g. prinos f. 1, Vinko Pajalić pok. Marka u g. prinos nvč. 30, Franjo Pramuda u g. prinos f. 1, Marko Barbinčić svećenik u g. prinos f. 1 (novi član), svi u Baški. Jos. Glavac učitelj u Kastvu u g. prinos f. 1, Franjo Bahman liečnik u g. prinos f. 1, Lav Bahman dijak u g. prinos f. 1, oha u Bistrici. Mat. Zahija župnik u glavnicu f. 1 u g. prinos f. 1, Jos. Volarić svećenik u glavnicu f. 1 u g. prinos f. 1, Jos. Brusić svećenik u glavnicu f. 1 u g. prinos f. 1, Iv. Sparožić duh. pomoć. u g. prinos f. 1, Mat. Volarić Antunov u glavnicu nvč. 30 u g. prinos nvč. 30, Mat. Mahulja pok. Ant. u glavnicu nvč. 30 u g. prinos nvč. 30, Nik. Butković u glavnicu f. 1 u g. prinos f. 1, svi u Vrbniku.

Slavnomu uređništvu „Naše Sloge“ u Trstu.

Prigodom glavne skupštine držane dne 26. siječnja 1877. sakupio sam za istarsko hrvate od niza naznačenih članova društva sljedeće iznose i to: Gajdek Tomo kanonik i predsjednik društva „Svetojeronimskog“ . . . f. 6.— nvč. Strazišir Dragutin, župnik na Zelini . . . 1.— . . . Belas Pavao župnik u Berdovcu . . . 2.— . . . hrpać Ivan župnik u Sveticah . . . 1.— . . . Ireković Franjo, profesor na sveučilištu u Zagrebu . . . 1.— . . . Stuplje, profesor na sveučilištu u Zagrebu . . . 1.— . . . Trški Ivan, pukovnik u Zagrebu . . . 2.— . . . Kržan Antun, rektor na sveučilištu . . . 2.— . . . Vončina Ivan, narodni zastupnik . . . jedan dukat . . . Račić Dane, ravnatelj rač. ureda . . . f. 1.— nvč. . . Lopasić Bado, župan, perovedja . . . 1.— . . . Verkljan, perovedja kod voj. zapovjedništva . . . 2.— . . . Cerovski Jakob, župnik na Bistri . . . 2.— . . . Bačar Petar, župnik u Mrežnici . . . 1.— . . . Kostrenčić Ivan, sveučilišni knjižničar . . . 2.— . . . Koharić Janko, sveučilišni profesor . . . 1.— . . . Belas Mirko, župnik na Stupniku . . . 2.— . . .

Rieger Josip, sveučilišni profesor . . . f. 2.— nvč. . . Stadler Josip, . . . 1.50 . . . Plivarić Ivan, prebendar . . . 1.— . . . Vojnović Kosta, profesor na sveučilištu . . . 2.— . . . Ukupno . . . f. 33.50 nvč.

i jedan dukat u zlatu, koju svotu častim si slavnom uređništvu „Naše Sloge“ dostaviti s molbom neka ja društvu „hrvatskih ljudi u Istri“ dostaviti izvoli.

S osobitim štovanjem
U Zagrebu dne 7. veljače 1877.

Tomo Gajdek, kanonik i predsjednik.

ZAHVALA.

Podpisani Odbor izrazuje ovim najvruču zahvalu zagrebačkoj Akademskoj mladeži, prof. g. kanoniku Gajdeku, predsjedniku društva svetojeronimskoga, i svoj čestitoj gospodi skupštinarom onog društva, na obilatom novčanom daru, što su ga izvolili poslati u pomoć siromašnim hrvatskim djakom istarskim.

U Kastvu 14. veljače 1877.

ODBOR
Bratovštine hrvatskih ljudi u Istri.

Različite vesti.

Promjene u tršćansko-koparskoj biskupiji.
Č. g. Mahnić Ivan, do sad duh. pomoć u Škednju, ide kano kapelan u Staradu. — Umrli su: dne 2. ov. mj. m. č. g. Freybauer Josip, umirovljeni župnik goričke nadbiskupije u Trstu. — Dne 5. o. m. č. g. Tamaro Dominik, kapelan u Strunjanu. — Prof. g. Ukmar Anton, kanonik i umirovljeni nadžupnik u Tomaju. — M. č. g. Fik Matej, župnik u Pasjoj-vasi. Počivati u miru! — Razpisano su do konca dojučerašega Marča župe Tomajska, Gospa (Ospe) i Pasje-vasi.

Pust u Trstu bio je ovo godine bučniji i veseliji nego viho godina nazad. Uz liepo i baš profeljno vrieme zadnji dan pusta odlikvao se nebrojenom povorkom karucah po korusi i noobilnim bacanjem slastičarijah. Jučeranja *Adria* veli, da su samo četvorica gospode, stojeć u kors uvjek na jedno mjestu, izbacali preko 6000 forinti najfinijih slastica. A po navadi i, na čistu sriedu po pódne odvezla se imućnija gospoda na setališko sv. Andrije uz more u preko 300 karucah. Pjošakom pako ni broja se nezna. Nečemu je dakle ipak i pust koristan, jer dočim gospoda bezobzirno troše, sirotinja uvjek nešto zasluzi.

U Linduru blizu Pazina umro je dne 7. ovoga mjeseca umirovljeni kapetan lovčaki *Anton Stihović* u 84 god. svoga vieka — Isao je u svojoj mladosti u vojniku, to je služio pod Franjom I., Ferdinandom I. i sadašnjim Cesarom. Pošteno se uvjek ponašao, bio poslušan svojim zapovjednikom, vjeran svomu cesaru, hrabar i neustrajšiji proti neprijatelju. Timi kriepostmi, akoprem od proste seljačke knće, dokopao se do kapetanske časti, što nije malo ako se promisli, da su se u onu doba vojničke časti dielile više plemenitij krvi, nego plemenitim zaslugam. — *Nije bio karenjak*, nijo se sranio majčina jezika, ko što se sranuju mnogi drugi, koji su od nekog ugleda došli: dapače najradje se naški razgovarao s kojim je znao da zna naški. Bilo mu mltu gledati, kako se naš narod u Istri počeo buditi i tudjinstva oslehodjati: da mu je bilo 30 godinah manje, odkad se počela ova narodna borba, bez dvojbe bio bi on svagdje prvi uz narod i za narod. S toga je vriedno i pristojno, da mu se u „Našoj Slogi“ spomen ostavi. Pokoj njegovoj junackoj i rodoljubivoj duši!

Turski poklonici, magjarski djaci, nemogavši rad zla vremena kroz Dunav, moradoše se iz Carigrada vratiti kroz Trst u domovinu. Čujemo, da im se i na povratku, naimo dne 8. u večer, spremao isti doček, kao ono na polazku, al da ga je redarstvo prepričilo tim, što im nije dalo u grad, nego jih iz parobroda kradošice preukreato na željeznička kola, kao da su slobom iz Carigrada kugu doneli. Isto tako da su na svih željezničkih postajah, kud su imali proći ti magjarski dolje, bili namješteni zandarmit, dokle su god stupili na ugarsku zemlju. Tamo dakako nije već trebalo to opreznosti, jer u Ugarskoj biegni i onako turska kuga, pak se kužan

od kužna neima čega bojati. Tim se i čita, da su u Budim-Pešti na kolodvoru dne 11. bili baš kra-ljevski dočekani, jer da jih je pozdravilo barem 40 tisućah ljudi. Tom prigodom u raznih govorih bijaše rečeno i koješta, česa nebi smjeli Slaveni nikad zaboraviti, da su Magjari netko drugi, nego li jesu, ali ovako noka jih. Latini su velili: *Vana est sine viribus ira*. A to će po našu reći: *Zaba krekeće, nit ujesti neće, jer neima zubih*. Najsmješnije jest. Što se čula i ova rieč; da su se na to putova-nje magjarskih djakah u Petrogradu baš sazuli; onda politička shodnost toga putovanja da se vidi najbolje iz toga, što je razljutilo tobožnje litre i ostalo Slavene. Ne, gospodo Magjari, Slaveni se vas nebojo nit se na vas ljute, nego vam se jedino smijaju, kako ste sirote pomahnitali i u moru svoje oholosti i tiranske čudi i zadnji kap moždanih izgubili!

Pregled tršćanskoga tržišća.

dne 16. februara 1877.

	GD	DO
	1877.	1876.
Pšenica ruska . . . za 100 kilogramah	12 50	13 50
ugarska . . .	7 60	8
galacka . . .	7 50	8
Raž . . .	9	10
Ječam . . .	7 75	8
Zob ugarska . . .	8 75	9 25
arbanaska . . .	7 70	8
Kukuruz (turkinja) ruski . . .	8 50	8
ugarski . . .	7 60	8
Pasulj (fazol), polag vrsti robo . . .	12	12 50
Smokva Kalamata . . .	15	—
puljzoko . . .	11 50	12
Karubo puljzoko . . .	—	—
lovanitsko . . .	—	—
dalmatinsko . . .	—	—
Badenki litni mendulo puljzoko . . .	85	87
dalmatinsko . . .	—	—
čljevo . . .	22	27
Oriž talijanski . . .	19	25 50
inglezki (kitajski) . . .	16 10	18
Lješnjač . . .	28	29
Leća . . .	12	11
Bob . . .	—	—
Lušće od javorike . . .	11 50	13 25
Lumber (jabučice od javorike) . . .	13	16
Maslo . . .	81	90
Loj dalmatinski i nački . . .	48	50
Salo . . .	—	—
Mast (salo razlopljeno) . . .	68	76
Šlanina . . .	61	64
Kafa Portoriko . . .	129	132
S. Domingo . . .	—	—
Klo polag vrsti . . .	—	—
Cukar austrijski . . .	108	112
tučeni . . .	46 50	48
Vuna bosanska . . .	46 25	48
morejska . . .	118	125
arbanaska . . .	30	—
istarska . . .	130	125
Bakalar . . .	51	—
Galvič istarski . . .	36	41
Cvjetlje trave buhaće (Grisantome) . . .	—	—
Huj naški . . .	8 20	9 25
istarski . . .	—	—
Čunjo (štraco) . . .	77	9 50
Katram dalmat. . .	14	16
Vinsko strgotina (Gripula) s pluh . . .	135	140
Vosak primorski i ugarski . . .	—	—
Mel . . .	—	—
Vitriol modri . . .	—	—
zeleni . . .	35	36
Ulje istarsko . . .	5 80	6
dalmatinsko . . .	47	—
(Italij. najbolje . . .	47	—
u srednje vrsti . . .	64	68
nizje vrsti . . .	63	64
Kameno ulje u barilah . . .	60	26
u kanetah . . .	28	—
Kože suhe volovje naške . . .	36	—
Jalm, lit. i bos. . .	167	173
strojene naške . . .	72	124
janjoće naške . . . za 100 komadah . . .	90	200
dalmatinske . . .	65	95
kože . . . za 1 Kilg. . .	65	80
tučene suho . . .	—	—
slano . . .	—	—
reže za 110 komadah, u srebru . . .	—	—
Limunac skrišljica . . .	—	—
Naranče . . .	—	—
Sardelo i karil . . .	—	—
Pakal baril od 100 Kilg. . .	10	24
Baklja etolar (100 litarah) . . .	14	16
Danke koruško jelevice . . .	—	—
stajenke . . .	—	—
gredice . . .	—	—
bukovice . . .	—	—

Tók Novcah polag Borse u Trstu

dne 16. februara 1877.

Čarski dukat (rečni) 586 — Naposlani 98
Ingleško — Srebru pod (agelo) 113.